

Jöjjetek

Bartholomäus-Druckerei
Bregenz

Az Ausztriai Magyar Protestáns Lelkigondozó Szolgálat tizenegyedik üzenete

„HOGY MERJÜNK ÉLNI, HA A LÉLEK ÉLETE KIHUNYT . . . ?“
(Sophokles)

A gazdag öngyilkos és a megzsarolt beteg

KÉT IGAZ, MAI TÖRTÉNET, ARRÓL, HOGY HOL ÉS HOGYAN ÉRDEMES ÉLNI

Csak lenne vizumom egy „jó“ országba, például az USA-ba! Es ha megkaphánám gyorsan az ottani állampolgárságot! Es lenne egy jó és biztos állásom, hogy a keresetemből kényelmesen szerezhetnék egy szép kis családi házat, kerttel, esetleg vennék egy kis autót is. Ez lenne az igazi élet! — a DP-knek hány százaléka beszél vagy gondolkodik így? 80—90? Nem, azt hiszem, — valljuk csak be —

98—99. „Jó“ előnyös állampolgárság, jó kereset, kertés ház, kényelem; s mivel mindez hirtelen elérhetetlen, keserűség ül a szívükbe. „Ahá, vannak ebben a demokratizált világban is elsőosztályú és hatodrendű emberek!“ — mondják. Így rögződik meg a mai emberben az, hogy az élet célját és értelmét, az emberi lét boldogságát állampolgársággal és a havi jövedelem nagyságával mérje.

A lángoló szívű hazafi

Pillantsunk bele ebbe a tündöklő karrierrel felfelé ivelő és tragikus életbe. Szegény ir szülők gyermeke volt James V. Forrestal, kiváló képességeivel azonban már kitűnt Dartmouth és Princeton egyetemén. Birtokában volt a képesség, hogy mindenütt, minden helyzetben rendkívüli tekintélyt szerezzen, amellyel azonban soha nem élt vissza. Szabad idejében a legmélyebb könyveket bujta; ugyanakkor a Wall Street pénzvilágába belépve már az első évet (1929) 864000 dollár nyereséggel zárta. A szellemiek mellett amatőr boxolással tartotta testét friss erőben. Barátai szerint legkirivőbb szenvedélye volt: izzó hazaszeretete. 1938-ban egy nagy vállalat elnökévé választották, de Roosevelt hívására gondolkodás nélkül az állam szolgálatába lépett. A háboru alatt mint a tengerészet államtitkára uralkodni tudott az admirálisok felett, ami ezideig csak neki sikerült, egyesek szerint azért, mert, munkáját tündöklő tökéletességgel végezte, éveken át hetenkint 7 napot dolgozott, hajnaltól késő éjjelig. Szabadságát a front legveszélyesebb részsein töltötte. A háboru után a palesztinai vitában, az amerikai közvélemény nagy

Egy sikeres élet vége: a 16-ik emeleti ablak . . .

Nos, most bemutatunk egy embert, akinek mindaz birtokában volt, amire a fenti sóvárgások vonatkoznak. Sőt sokkal több. Ráadásul még népszerű, hírneves is volt, a legmagasabb kitüntetések tüzte mellére az Egyesült Allamok elnöke. S ez az ember, ötvenhét

éves korában, még jó erőben éppen nyugalomba vonulása után, amikor teljes kényelemben élvezhette volna munkás életének anyagi és társadalmi sikereit, eredményeit — néhány héttel ezelőtt egy 16-ik emeleti ablakból a mélybe vetette magát.

A józan ész csödjé

James V. Forrestal volt ez az ember, aki rendkívüli pénzügyi tehetsége révén már ifju korában dollármilliomos lett, majd az Egyesült Allamok védelmi (hadügy) minisztere.

Miért követte el tettét? . . . Ágya mellett egy felnyitott könyvet találtak, Sophokles e soraival:

Amidőn a józan ész napja
Sugártalanná, örömtelenné dermedve enyész el,

Jobb akkor meghalni és aludni,
Soha nem ébredő álmod, mintsem tovább senyvedni;

Hogy' is merjünk élni, ha a lélek
élete kihunyt . . .

részevel szembehelyezkedve, az arabok pártjára állott a közepkeleti olajforrások biztosítása érdekében.

Midőn 8 héttel ezelőtt nyugalomba vonult, a bucsztatás ünnep-ségén elnyerve a legmagasabb amerikai kitüntetést, a végre elért

A föld rabszolgaságában

Mit bizonyít számunkra ez a történet? Azt, hogy a rendkívüli tehetségű James V. Forrestal kiárusította minden percét, eladta szívének egész melegét, szellemének egész fénylését a földi ügyek szolgálatának. A föld rabszolgájává vált, minden tehetségével, egész életével s e közben nem maradt ideje az égre nézni. A hadügy-miniszteri feladatok mégoly hü elvégzése, vagy a Wall Street-i bankári problémák zseniális megoldása, bármily sikerrel, eredményel és világi dicsőséggel jár is, a „józan ész“-nek ezek a mesterművei, nem eléghetnek ki az Isten képmására teremtett ember lelki szomjúságát.

A lelket azonban nem lehet büntetlenül börtönbe zárni, vagy meggyilkolni. Az elhanyagolt, félretaszított, eltikkasztott lélek végül is követeli számadását minden élet felett! James V. Forrestal az anyagi szellemű kö-

A megvámolt betegség

Azt mondhatná valaki, hogy James V. Forrestal tragédiája sajátosan amerikai tragédia. Az öldöklő ütemű, gépesített szellemű élet követel és sajátit ki magának így lelkeket, s más államrendszerekben „emberibb“ életet lehet élni...

Az üdvösségünk elnyerése, bármely körülmények között is, mindig személyes, egyéni ügyünk s egyedül azon mulik, hogy Istennel való szövetségünket — amelybe semmiféle földi erő és hatalom nem képes beleszólni — mennyire tudjuk életünkben élővé tenni és tetteinkben megbizonyítani.

A fenti esetleges ellenvetésre azonban álljon itt az alábbi igaz történet, bizonyításul arra, hogy a „lélekölő“ ütemű Amerikában is vannak mély hitű emberek és viszont más államrendszereknél is vannak nagy bajok az „emberibb“ életet illetően.

Amerikai magyar írja, hogy egy óhazai rokon „Isten nevében“ streptomycin orvosságot kért tőle

szabadságában kedélyileg és testileg, mindenki megdöbbenésére, teljesen összeomlott.

A Sophokles-sorok utalnak egyedül arra, hogy a „józan ész“ jegyében eltöltött küzdelmes élet után nem maradt számára semmi értelm és támpont.

zügyek, a közélet sikeres és ünnepepelt rabjává lett, s csak mikor nyugalomba vonult, környezete, az Egyesült Államok elnöke és népe ünneplése közepette: döbönt igazán rá, hogy e világ dolgaiban elmerülten a lelke elsorvadt. Fénye és nyugalma kialudt.

Mert a hazafiság izzó szolgálata sem adhatott feleletet a léleknek az örök fények és bizonyosságok utáni szomjúságára.

S most, amikor a gazdagság és hírnév mellett teljes csend, béke és pihenés lehetett volna osztályrésze: nem talált csendet és békét belül önmagában. Csak értelmetlenséget, nyugtalanságot és felborult egyensúlyt. A vagyon és a világi dicsőség csupán azt mondták számára: elvétette az életét. Gazdagon szegény maradt — a világ leghatalmasabb népétől ünnepekten is árván, elhagyottan.

...Aki erőszakkal keresi az ő életét, elvesziti azt...

a tüdejét és csontjait kikezdett tuberculosissal ellen. Nyomorult, elesett, szegény, falusi személy ez a beteg. A kérést lehetetlenség lett volna megtagadni. Az amerikai rokon is kiskeresetű ember, de a 80 dollárnak, valamint a 12 dollár légipostai díjnak ki kellett kerülni.

Az ajándék és betegség félreérthetetlen jelzésével ment a csomag. Azonban a 80 dollár értéknek megfelelő magyar pénzösszeget, 826 forintot a kézbesítés előtt megfizették a gyógyulást kereső nyomorult szegény beteggel, „akikhez hasonlókat itt Amerikában ingyen kezeltek“ — írja az amerikai magyar. A nyomorgó magyarországi beteg — utolsó ereje is fogytán — kölcsön-kéreggette össze a 826 forintot. Az amerikai magyar felháborodottan kérdi: A nép érdekében való rend ez, amely ellopta egy külföldi irgalomból jót cselekvő polgárának az ajándékát és a lopott tárgyat eladta a maga szegény, beteg polgárának? Rend ez, amely most a

„Cselekvés hónapja“

A PROTESTANS DP-k
JAVARA

A newyorki „Time“ c. lap jelenti, hogy az Egyesült Államok protestánsai rádöböntek arra, mennyire elmaradtak a katolikusok és zsidók mögött az európai hazátlan menekülteknek a kivándorláshoz szükséges munkával és lakással való ellátásában. A Church World Service (egyházi világszolgálat) e hiány pótlására 20 protestáns és 3 keleti ortodox tágelyházát felhívta sürgős akció megindítására és június hónapot „A DP-k javára való cselekvés hónapja“-vá jelentette ki. E terv keretében június hónapra 18,000 munka- és lakásbiztosíték kiadását határozták el, szemben az előbbi 8 hónap csupán 3340 assurance-ével. Mr. Sower a C. W. S. titkára örvendő jelentette ki, hogy a protestánsok számára kiadásra kerülő „assurance“-ok száma várakozáson felüli mértékben növekszik.

BERGGRAV PÜSPÖK A NEMZETEK VETKERŐL. „Az Egyesült Nemzetek Szervezetében agyonhallgatják Istent“, jelentette ki Berggrav püspök a világpolitikai helyzet tárgyalása kapcsán. — „Amikor az Egyesült Nemzetek Szervezete az emberi jogok alapirataról tanácskozott, azt mondták, azok Istentől erednek. Most azt mondják, a természettől erednek, mivel egyes hatalmak vonakodtak attól, hogy Isten nevét ebben az összefüggésben említsék. — Az emberiség nem halad előre, hanem egyhelyben topog. A jelenlegi világhelyzetben való vétkességtől egyetlen nemzet sem mentés.“

harmadik lopási alkalmat várja, mert most valamiképpen pénzt is kell küldeni a kényszerű adósság visszafizetésére a megszarolt betegnek?!...

Az ember megtérhet ...

Társadalmi rendszerek és egyes emberek egyaránt a pusztulás mélyére vannak itélve, ha az anyaghoz és világhoz kötöttség lélek nélküli utját járják.

Akik látjuk ezt, ne elégedjünk meg a magunk világosságával, hanem — harag és gyűlölet nélkül — egyedül a szeretet fegyverével igyekezzünk megvilágosítani a nem-látókat. Mert minden ember megváltásra és üdvösségre érdemes. (i. gy. l.)

KICSUSZIK A FÖLD az amerikai kisfarmerek lába alól és a földműves lakosság a legszörnyűbb nélkülözések közepette tengődik — jelenti a Magyar Nemzet c. budapesti lap június 4-i száma Moszkvából vett értesülés alapján. A többmillió példányos „Time” c. amerikai lap azonban azt jelenti Amerikából, hogy az amerikai farmer életszínvonala a világ mezőgazdasági munkásai között a legmagasabbban áll.

AZ ORSZAGGYÜLES ALELNÖKEVE Molnár Imre munkást választották. Midőn néhány tanácskönyvvél a hóna alatt járt a parlamentben, az újságírók megkérdezték tőle, hogy mire véljék ezt, mire az alelnök felelte: esti tanfolyamokon leérettségizett, most pedig a bölcsészeti egyetemet végzi el.

A MAGYAR KÖNYVNAPOT megnyitó beszédében Szakassits Arpád köztársasági elnök azt hangsúlyozta, hogy „a marxizmus-leninizmus új, vidám és szép tájakra irányítja a művészetek tekintetét”. A könyvnapi sátrakat Lenin, Sztálin, Rákosi, Gorkij, Kossuth és Dózsa domborműképei díszítik. Kossuth Lajos sokmindent nem sejtethetett a jövőről, ezt azonban egész bizonyosan nem.

BUDAPESTI LAP egyik számából (M. N. 49. 2. 17) bírósági

hir: „Orosz József 21 éves tanuló, mint a nyilaskeresztes párt tagja, több üldözöttet kísért a Dunához és lőtt agyon. A bíróság Készmárky-tanácsa 12 évi kényszer-munkára ítélte.” (Az 1944-es szörnyetteket, mint minden szörnyettet, az előtt és az után, a magyarság örök szégyenének tekintjük; megdöbbentő és meglepő: juthatott az akkor 15—16 éves Orosz József fegyverhez és ilyen tett elkövetésének lehetőségéhez?)

UGYANEZEN LAP UGYANEZEN SZAMABOL apróhirdetés: „Kélemes külsejű, szolid, információképes 50 éves izr. özvegyasszony, jövedelemmel, készpénzzel, megismerkedne kivándorlási lehetőséggel rendelkező, korrekt, szorgalmas, „Lehetőleg iparossal!”

A SAROSPATAKI REFORMATUS LAP úgy tudja, hogy Pesti Napló néven református napilap indul. Dr. Dánér Lajos mondta ezzel kapcsolatban: „Erdekes, hogy Magyarországon minden ember ért három dologhoz: politikához, orvosságajánláshoz és lapszerkesztéshez. Csak amikor élre kerül, vagy amikor az orvosságot beveszi, vagy leül a szerkesztői íróasztal mellé, akkor derül ki, mennyire más a bírálat és mennyire más az alkotó munka.”

AGGMENHAZAKAT nyitott a Church World Service a Chiemsee mellett, Prienben. Eddig több mint 100, hatvanöt éven felüli menekültnek adtak otthont. Magyar református aggok is elhelyezésre kerülnek ezekben a keresztény gondoskodásból és adományokból létrejött intézményekben. Bö ellátás és tiszta szobák állanak a gondozottak rendelkezésére.

E MELKEDIK AZ AMERIKAI PROTESTANSOK SZÁMA. Az Egyesült Államok 48 protestáns egyházi testülete az idén 46,6 millió hívő-taglétszámot tart nyilván, az előző évi 45 millióval szemben.

GYARI MUNKA ES AHITAT. A norvégiai Frederikstad városban államegyházi és szabadegyházi prédikátorok kísérletképpen ima-összeijövetelt tartottak egy-két gyárban. A kezdeményezéshez egymás után csatlakoztak a gyártulajdonosok és ma már 35 nagyüzemben tartanak áhitatokat vagy a 9 órai, vagy a 12 órai étkezési szünetben.

KINABAN 125 amerikai protestáns misszionárius elhatározta, hogy a kommunista megszállás dacára is működési helyén marad.

Izsák-Gyarmathy László:

(Folytatás.)

TALÁLKOZÁS ARBE SZIGETÉN

— Professzor ur úgy menekül tőlem, mintha leprás lennék — szóltam, hogy időt nyerjek: mert most már izgatott, vajjon mi rejlik e nyugtalan ember mögött. Azután így folytattam: — Ezen az álomszerű szigeten él, mindenkitől elzárkózva, nyugtalanul, — igen, ne haragudjék: az arcára írva látom: nyugtalanul, bizalmatlanul, boldogtalanul. A remetesége elárulja, hogy valami szellemi ellenkezésben él mindennel, a rég nem látott hazájával, sőt ezzel a szigettel is, ennek lakóival, mindenkivel, a szomszédaival és önmagával is. Jó uram, ki kell békülni, ki kell tudni békülni az embernek a világgal, az emberekkel, az Istennel. De elsősorban önmagával.

— Miért mondja ezt? Ismer engem?

— Nem, nem ismerem. De ismertem már néhány, a világtól és élettől elzárkózó embert. Ismertem a boldogtalanságukat, az önkéntes szerencsétlenségüket. Ne haragudjék... lehet, hogy tévedek, ha most ön előtt erről beszélek...

— Azt hiszem, nem téved — mondta csendesesen. Könnyedén megfogta a karomat és vezetett vissza az uton, ahonnan jött, befelé a pompás villájába.

Sötétzöld huzatú butorok, a tenger felől utolsóként csillámló esti fények, husoslevelű szobapálmák és valami átható, erjedt szivarszag között, amely már a butorokba is beette magát, — ebben a fanyar levegőben ültünk le. Ő szivarra gyújtott; csengetésére egy olaszul beszélő vénasszony krémszerűen sűrű kávét tálalt fel. A professzor

kevéshaju koponyáját szétnyitott hosszúujju tenyerébe támasztotta, szivarját rágtá, forgatta a szájában, úgy beszélt.

Jónevű sebészorvos volt Magyarországon. Egy hivatásbeli kérdésben heves összeütközésbe került felettesével, aki vad intrikát kezdett ellene és mivel ennek a felettesének családi vonalon magas minisztériális összeköttetései voltak, kijárta, hogy öt megalázóan degradálják. Lángoló dühében, undorában és elkeseredettségében elhagyta az országot, vagyonát is kihozta, megvette itt ezt a villát és, amint mondta, nem is akar tudni arról, hogy mi történik otthon. Ő tudja, hogy abban a perben, vitában neki volt igaza, s hogy ő csak jót akart, ennek ellenére elbukttatták, ördögi rosszindulattal, ármánnyal a nevére, népszerűségére, becsületére törtek. És a rossz, a cselszövény győzött.

— Mert a világ eleve mocskos,

Esti tíz óra. Kufstein vártornya az
Éjből rámméred. Harangja
Zengve nagyokat kondul...
Bim-bam, bim-bam... s a hó hull,
a hó hull...

Iskolás évek ünnep-émlékei
Zsonganak bennem. Negyvennyolc
Arad, Kufstein-i rabok...
En is rab vagyok, hisz magyar
vagyok.

Magyar lelkem „Kufstein-émlékek”
foglya.
Sorsom: az örök magyar sors:
Börtön, bitófás halál.
S a hó csak hull, hull, a hó csak
szítal.

Es a hó hull már lassan ezer éve.
Eltakar mindent. Kudarcot,
Sikert, szégyent, rák-sebet,
De néha jön egy este, s ránkmered

Az éjből, a hó alól, a föld alól
Egy kínzó kép, emlék-torony.
Lelkünkben csörög a lánc,
S hiába rikoltjuk: három a tánc!

Kufstein köszeme ránkvigyáz. S ha
kedvünk
Parazsa lobban, harangja
Zengve lelkünkbe kondul,
S a hó hiába hull, hiába hull...!

GÖNCZY PAL

Kéziratként, Linz 1949 július.
Druck von Felizian Rauch, Innsbruck.
Für den Inhalt verantwortlich:
Dr. Harsányi András, Linz, Landstraße 45

javíthatatlan, a bűn és aljasság
győzelmére való! — tette hozzá, s
idegesen nyelte le egyhajtásra a
csésze kávéját.

— Még jó, hogy anyagilag füg-
getlen vagyok! — Itt élhetek a
világ legszebb pontján és fűtyül-
hetek, köphetek mindenre!

Nyers volt a hangja, édes és
hideg, — de olyan is, olyan kiful-
ladt, mint egy megvert, nyöszörgő
gyermeké.

— Megengedi, hogy mondjak
valamit? — szoltam.

— Tessék.

— A professzor ur nem minden
jog nélkül vádolja azokat a régi
ellenfeleit. De én önt vádolom a
nagyobb bűnnel.

— Engem? — S most éles lett a
hangja. — Bebizonyíthatom Ön-
nek okmányokkal, ügyvéddel,
hogy nekem volt igazam!

Az ige fényénél

Az egyik kórházban ismeretlen
betegre hívták fel figyelmemet, aki
nyíltan atheistának vallotta magát.
Első találkozásunkkor hátat for-
ditott, később elnézett felettem.
Egyszer sóhajtozni hallom: „Iste-
nem” — ismételte többször. „Igy
állunk?” — kérdeztem. „Ön hisz
az Istenben? Akkor nincs veszve
minden! Van még kegyelem!”
„Igen, de nem az én számomra”,
— mondja szomorúan — „ki min-
dig istenkáromló voltam.”

Beszélgetésünket hosszú, belső
tusa követte, amely után bevallot-
ta bűneit és boldogan zárta szí-

vébe Istennek a Jézus Krisztusban
megjelent kegyelmét.

A kegyelem Isten ingyen való
ajándéka, mely békességet szerez,
ami bűneink bocsánatában és Isten
atyai szeretetének megérzésében
jelentkezik. E békességben minden
feloldódik, ami fáj, ami bánt és
áldássá válik a legnagyobb meg-
próbáltatás is.

Hontalan Testvérem, kinek szá-
mára reménytelen az élet, fáj a
bizonytalanság, nehéz a teher, fo-
gadd el Isten ingyen való ajándé-
kát és részese leszel békességének!
(VA - LO.)

MAGYAR DALOSKÖNYV,

TÖRTENELEMKÖNYV ES ME-
SESKÖNYV kiadását határozta
el ausztriai Szolgálatunk elnöki ta-
nácsa, hogy a magyar szót és szel-

lemet ébren tartsa ez uton is hon-
talan és idegen földekre vándorló
magyar családjaink körében.

◊ AZ EGYESÜLT ALLA-
MOKBAN hosszú idő óta még
mindig a biblia a legkeresettebb
könyv. Mult évben 9,248.000 pél-
dányt adtak el, két és félszer an-
nyit, mint 1939-ben.

◊ ABÉSSZINIABAN új pro-
testáns templom alapkövét helye-
zték el a fővárosban, Addis Abe-
bában. Haile Szelasszie császár
30.000 dollárt adományozott az
építés céljaira. Az országban, svéd
misszionáriusok munkájának gyü-
mölcséket, több prot. gyülekezet
van már.

◊ LELKESZEK A KIVAN-
DORLOHAJOKON. Az IRO be-
leegyezett abba, hogy a tömeg-
transportokban tengerentúlra ki-
vándorló menekülteket lelkeszek
kísérik el.

◊ 5 MILLIOVAL TÖBB va-
sárnapiskolás gyermek van az
idén az USA-ban, mint három év-
vel ezelőtt.

— Nem erről van szó. Sokkal
nagyobb bűnnel vádolom Önt.

— Mivel?

— Azzal, hogy gyilkos. Több-
szörös gyilkos. Előre megfontolt
szándékkal, évek óta folytatja ezt
a legszörnyűbb mesterséget!

— Miről beszél?

— Arról — feleltem —, hogy
Ön a felettesének a gyengejelle-
mése miatt, tehát egyetlen em-
bernek az elszigetelt, szánnivalóan
szennyes kis indulatai miatt gyil-
kossá lett: megölte, el tudta pusztí-
tani Önmagában az orvost, aki
teremtett, született képességeivel
naponta emberéleteket tudna az
operáló késével megmenteni. Kép-
zelje el, milyen sereg ember lenne
ma már, mennyi örvendő család,
akiket az Ön életmentő munkája
tehetett volna boldoggá. De Ön
éveken át megfojtotta önmagában

az erre való hajlandóságot. Egy
szánalmasan nevetséges kis sze-
mélyes sérelem miatt. Ezenkívül
megölte önmagában a magyar em-
bert is. Személyes megbántottságá-
nak olcsón odadobta hazáját, a
szerelmet a nép és föld iránt,
amely Önt is termette. Pedig csak
le kell hunynia a szemét... s látja
azt a földet, azokat a mezőket,
azokat a városokat a reájuk csorgó
napfényben, vagy hó alatt és hall-
ja a minden irányból felbuggyanó
anyanyelvet, amely édesen, mele-
gen és fűszeresen éltető, mint a
régi szülői ház ételei. Es a pro-
fesszor ur meggyilkolta önmagá-
ban az Istent is, aki pedig a saját
mására teremtette Önt is: hogy
szelid legyen, megbocsájtó és min-
den apró emberi nehézségen kere-
sztül is: minden tehetségével a
szeretet, a segítség munkáját végező.

(Folytatása következik)